

19 60

NAŠA LUČ

4

**Vez med Slovenci
po Zapadni Evropi**

9. LETNIK

»«

List izide desetkrat v letu, vsak mesec razen junija in avgusta.

»«

Za uredništvo odgovorja: dr. Janko Hönrböck.
Založba: Družba sv. Mohorja. Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. Vsi v Celovcu.

Naslov uredništva in uprave:

**» NAŠA LUČ«, Viktringer Ring 26,
Celovec-Klagenfurt, Austria.**

»«

List naročajte pri poverjenikih ali naravnost pri upravi. Če ga naročate pri upravi v Celovcu, stane na leto: 28 šil., 50 bfr., 6 ffr., 4 h. gld., 5 DM; 700 lir, 12 angl. šil., 1.50 dol.

»«

Printed in Austria.

Dogovor z bralci

Iz Pas-de-Calais je pisal neki rojak „Naši luči“ in se ni podpisal. Napisal je pa tole: „Ne bodite taki navdušeni katoliki!“ Potem omenja, da naj bi bili zato manj navdušeni, ker da so med vojno nekateri duhovniki slabo delali v Sloveniji.

Najbrž tega rojaka ni bilo med vojno v Sloveniji in je to zvedel iz raznih rdečih knjig ali revij.

Pa pustimo to in recimo, da z njim vred obsojamo vse, kar je bilo in kar je slabega, naj zagreši ta ali oni. Da bi pa bili zaradi tega manj verni, se nam ne zdi logično. Ali bomo rekli, da je Kristusov nauk manj vreden, ker je bil med apostoli eden, ki ga je izdal? Žalostno je to, da je Judež, ki je slišal toliko dobrega od Jezusa in celo videl Jezusove čudeže, prišel do tega, da ga je nedolžnega izdal. A če bi zaradi tega mi zavrgli Jezusa, bi bilo to prav nespametno pobujsanje, otroško pobujsanje. — Saj tudi, ko prideláš krompir

jeseni, je vedno nekaj gnilega vmes. A zato ne boš rekel, da je krompir za človeka škodljiva hrana in ne boš tudi dobrega zavrgel!

UVOD V VELIKI TEDEN

Teden, v katerem se vsako leto spominjamo največjih skrivnosti našega odrešenja, se začne s CVETNO NEDELJO. Rečemo ji tudi OLJČNA nedelja, ker ta dan v cerkvi blagoslavlja oljčne vejiče; če pa teh ni, blagoslavlja veje palm (od tod: nedelja palm), pušpana (zelenike) ali drugega zelenja, n. pr. povezanega v lepe butare, s katerimi imajo posebno otroci veliko veselja.

Ta obred je že star. Že v 4. stoletju so se kristjani na to nedeljo zbirali na Oljski gori, kjer so molili in peli svete pesmi, nato pa so šli v sprevodu v Jeruzalem.

S tem so se spominjali istega, kot nas spominja sedanji slovesni blagoslov zelenja na ta dan v cerkvi in nato slovesni obhod, sprevod z vejami in butarami: to je spomin na Kristusov slovesni vhod v Jeruzalem. Preden so ga prijeli in obsodili, je Jezus poizkusil narediti vtis na judovske oblastnike z mogočno manifestacijo, v kateri so ga ljudje priznavali za Mesijo. Zato slišimo v pesmih in molitvah cvetne nedelje: »Hozana sinu Davidovemu! Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem!«

Ko se udeležimo na to nedeljo blagoslova vej in gremo nato v procesiji, s tem izpričamo svojo vero v vse, kar nam je povedal Kristus. Pokažemo, da smo za božje kraljestvo, da naj vlada na svetu Kristus Kralj.

TEMELJ NAŠE VERE

APRIL 1960

*Bandero zmage plapola,
razbiti so pekla načrti,
premagan zeva prazni grob,
okovi sužnosti so strti.*

*Visoko pod nebó vihra,
zeleni lovor ga ovija;
sledi mu silna množica,
četudi jo vihar odbija.*

*Njen znak je križ, ki trud sladi
in lajša pot v kraljestvo zmage;
na njej cveti prelita kri
in biseri so potne srage.*

*Zvonovi pritrkavajo,
njih spev se zliva čez poljane
in srca se odpirajo,
vse luči danes so prižgane.*

*Razvijaj se do konca dni
življenja večnega bandero.
V ljubezni tesno združeni
pod njim hodimo z živo vero.*

Limbarski

V ZARJI

VELIKE NOČI

Brez sonca ni nobenega vstajenja v naravi. Brez milostnega Sonca božjega ni vstajenja duše v lepše življenje. Za nekatero je tudi Velika noč le posveten praznik. Toda srečen tisti, katerega duša v velikonočnih dneh znova zaživi v duhu Kristusovem. Tudi naša okolica naj čuti, da slavimo Kristusovo Vstajenje — po večji

Kristusovo vstajenje!

Veličastni čudež velikonočnega jutra je krona Gospodovega življenja in delovanja na zemlji, temelj naše vere in zaradi tega najpomembnejši dogodek v zgodovini človeštva.

Apostol Pavel je važnost tega dogodka takole izrazil: »Ako pa Kristus ni vstal, je prazna naša vera« (1 Kor 15, 17).

Iz Gospodovega vstajenja sledi vse, kar človeka more in mora zanimati pri razglabljanju skrivnosti človekovega življenja na zemlji.

+

Ako je namreč Kristus od mrtvih vstal, je tedaj vsekakor tudi živel na zemlji, o čemer sicer poleg evangelistov poročajo tudi takrat živeči poganski pisatelji Svetonij, Tacit in Plinij ter judovski zgodovinar Jožef Flavij. Ako je Gospod dejansko premagal smrt, je tedaj tudi v resnici učil svoj božji nauk. Tedaj je v strašnih bolečinah visel na lesu križa v naše rešenje. Bil je v grob položen.

Ako je Kristus s svojo lastno močjo vstal od mrtvih, je s tem dokazal, da je v resnici Sin božji. S tem je izpričal božanski izvor svojega nauka in svoje Cerkve. S tem je potrjena pravilnost naše vere Vanj in v Njegovo Cerkev. Popolnoma upravičeno je tedaj tudi naše upanje v posmrtno življenje. Njegova nauka mora potemtakem biti pravilo našega življenja in delovanja na zemlji.

+

Vse to je lepo. Toda kje so dokazi za resničnost Gospodove velikonočne zmage?!

Zaradi silne važnosti tega dogodka je božja Previdnost poskrbela, da se je to zgodilo v takih okoliščinah, da je vsak resen dvom izključen. Bog je pazil na to, da so posameznosti o Kristusovem vstajenju tako živo, nazorno in prepričljivo prikazane kot noben drug dogodek v svetovni zgodovini.

Znane so nam vse podrobnosti o Kristusovi smrti na križu, o pogrebu, o kamnu in straži pred vhodom v grob, o Gospodovem vstajenju, o Njegovih prikazanjih posameznikom, skupinam in množicam ter o Njegovem štiridesetdnevem bivanju na zemlji pred odhodom v nebo.

Te dogodke so nam skrbno zabeležile in nazorno prikazale zanesljive priče, ki so vse to doživele. Zato klavrno propadajo vsi poizkusi res-

ničnost smrti in vstajenja našega Gospoda zanikati in pobiti.

+

Dvomljivec bo morda trdil, da Kristus na križu ni umrl, temveč se je samo onesvestil. Glede smrti Križanega ne more biti resnega dvoma.

Pilat je namreč službeno ugotovil Njegovo smrt. Vojaki mu niso polomili kesti, kot se je po običaju postopalo z na smrt obsojenimi, ker je pač Njegova smrt bila očitna. Ko je vojak s sulico prebodel Njegovo stran, sta pritekli kri in voda, kar je znak smrti. In bodimo prepričani, da so Judje budno pazili na to, da je njihov nasprotnik v resnici izdihnil svojo dušo.

+

Dobro! Kaj pa, če so apostoli ukradli Kristusovo telo?

To je nemogoče!

Kako naj bi zbegani in strahopetni apostoli mogli kaj takega napraviti, ko pa je bilo Gospodovo izmučeno telo položeno v grob, h kateremu je bil zavaljen težak kamen in ob katerem so čuli stražarji?

Niso stražarji morda zaspali?

Ta laž naj bi Judom pomagala iz zadrege, ko so jim prestrašeni vojaki poročali o čudežnem dogodku pri grobu. Toda ta trditev stoji na izredno trhljih nogah! Kako naj bi stražarji, ako so res spali, mogli trditi, da so apostoli odnesli Gospoda? Kdor spi, ne ve, kaj se godi okrog njega v tistem trenutku. In čemu niso bili kaznovani, ker so spali na tako važni postojanki? Ali je že kdaj kdo slišal, da so vojaki bili nagrajeni, o čemer v našem primeru poroča sv. pismo (Mat 28, 12—13), in ne kaznovani, ker so na straži spali in niso vršili svoje dolžnosti?

+

O Gospodovem vstajenju izčrpno poročajo apostoli.

V redu! Kaj pa, če so Odrešenikova prikazovanja na velikonočno jutro in pozneje bila plod njihove bolesterne domišljije?

Bodimo mirni! Apostoli so bili ljudje preprostega življenja, ki imajo močne živce in ne zgubljajo časa z utvarami.

Na apostole se moremo popolnoma zanesti. To so bili pravi trdoglavci, ki so potrebovali nedvomnih in otipljivih dokazov za vero v Učenikovo vstajenje. To zadržanje apostolov zelo jasno prikaže evangelist Mar-

naši ljubezni do bližnjega. Saj Kristus je umrl za vse ljudi, ne le za nas. Za Kristjana je dan Kristusovega Vstajenja tudi dan njegovega vstajenja.

◇

*A*meriška filmska zvezda Loretta Young je bila s 16 leti sredi največje hvale in čaščenja. Mlado dekle sploh ni vedelo, zakaj živi, in se ji je vse zdelo, da drugače ne more biti, kot da se vse ukloni njenim kapricam. Nekega dne je srečala duhovnika, ki jo je nagovoril ne kot slavno filmsko dekle, ampak kot 16-letno deklico, ki tišči v neko smer, iz katere ni nobenega izhoda.

„Loretta“, ji je rekel, „ali ne veste, da vam je Bog dal telesno lepoto in vaše igralske talente zato, da bi z njimi kaj dobrega storili za druge in ne le za svojo zabavo? Komur se kaj izroči, ta je potem odgovoren za tisto!“

Loretta pripoveduje v svojih spominih, da so jo te besede pretresle. Spoznala je, da jih je treba vzeti zares. Spoznala je, kaj bi morala biti za druge, ker ji je Bog dal talente. Vprašala je več duhovnikov za svet in od takrat naprej je sprejemala take igralske vloge, pri katerih je občinstvu lahko pokazala dobro pot, po kateri je treba hoditi. Postala je apostol, moderni apostol. „Vsa sem bila srečna, kadar sem dobila pisma, v katerih so mi ljudje pisali, da se mi zahvaljujejo, ker sem jim s svojim zgledom pokazala pravo pot!“

Loretta je vstala v novo življenje!

◇

*Z*nani kitajski diplomat John C. Wu, ki je postal katoličan, je v knjigi, ki jo je na-

pisal o svojem življenju („Onstran vzhoda in zahoda“), povedal tole:

„Ko sem prebival v Chungkingu, sem naredil neki greh. Šel sem se ga spovedat k staremu in milemu francoskemu duhovniku. Drugi dan je prišla skušnjava znova in sem spet padel in grešil znova. Težko mi je bilo iti spet k istemu duhovniku. Pa sem zbral vse svoje sile in z odločno voljo šel k spovedi k prav istemu duhovniku. Zdelo se mi je, da se bo duhovnik zavzel, ko bo spet slišal, da sem naredil isti greh, in da mi ne bo hotel dati odveze. Toda bil je čisto miren. Rekel mi je, da naj zaupam v božjo pomoč. Z njo bom počasi že dosegel, da ne bom več v tistem grešil.

Čudovito! Od takrat naprej nisem imel več take skušnjave. Če kdo pravi, da gre k spovedi zato, da bi potem še bolj grešil, je neumnost, prav kot če bi kdo rekel, da gre človek v bolnišnico zato, da bo še bolj bolan.“

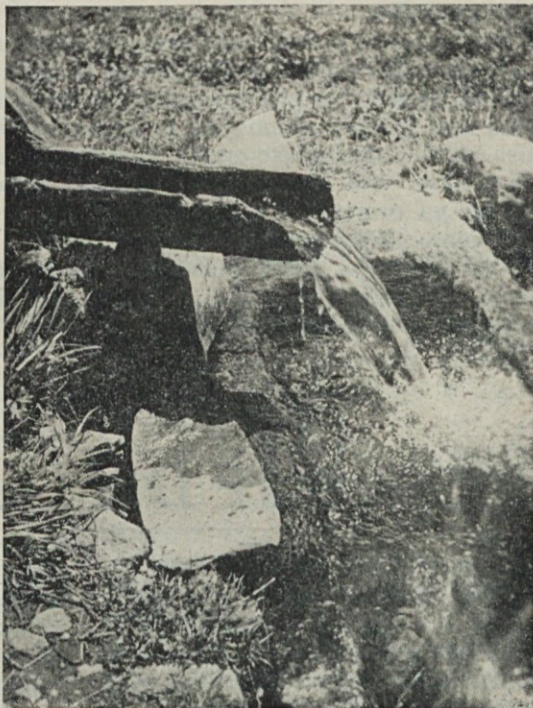

NAJRAZLIČNEJŠI JEZIKI

Nespametno je sanjariti in se spraševati, zakaj ni na svetu en sam jezik. Jasno namreč vidimo, da je vsa narava tako ustvarjena, da je sestavljena iz najrazličnejših reči. Tudi dva človeka nista enaka na svetu. Je potem čudno, če niso vsi jeziki enaki?

Ko je bila lansko leto v Rimu misijonska akademija, so na njej izmolili molitev za razširjenje vere, ki jo je sestavil sedanji sv. oče Janez XXIII. 118 različnih jezikov si ob tej priliki slišal. Bilo je 23 evropskih različnih jezikov, 61 af-

ko: »Ko pa je prvega dne v tednu zjutraj vstal, se je prikazal najprej Mariji Magdaleni. Ta je šla in sporočila tistim, ki so bili prej z njim in ki so žalovali in jokali. A ko so ti slišali, da živi in da ga je ona videla, niso verjeli. Nato se je prikazal v drugi podobi dvema izmed njih na potu, ko sta šla na deželo. Tudi onadva sta šla in sporočila ostalim, pa tudi njima

niso verjeli. Pozneje se je prikazal enajsterim, ko so bili pri mizi, in grajal je njih nevero in trdosrčnost, da tistim, ki so ga po vstajenju videli, niso verjeli« (Mr, 16, 9—14).

Posebno neveren je bil Tomaž, ki ni verjel, dokler ni z lastnimi očmi videl Jezusa ter svoje prste položil v Njegove rane.

Šele po mnogih prikazanjih in ko je Jezus jedel z njimi, so se apostoli popolnoma prepričali o Njegovem resničnem vstajenju. To njihovo prepričanje je bilo tako trdno, da so odslej neustrašeno oznanjali Gospoda, ki je s svojo zmago nad smrtjo dokazal svoje božanstvo ter nam odprl vrata v ŽIVLJENJE.

Vsi razen enega so z mučeniško smrtjo zapečatili svojo vero v veličastno vstalega Gospoda.

Vest o veseli skrivnosti velikonočnega jutra se je hitro začela širiti na vse strani sveta in kot ogromni ter neusahljivi veletok, kateremu se ne more ustavljati nobena sila, skozi stoletja prenavlja srce vernikov in obličje zemlje.

+

Naša vera stoji na temelju, ki nam ga je dalo velikonočno jutro — na veri v ŽIVLJENJE onstran groba.

Naj bo, bratje in sestre, naša vera v Gospoda tako trdna, kot so trdni dokazi o Njegovem vstajenju od mrtvih! Naj bo naša zvestoba vstalemu Učeniku tako neomajna, kot je bila neomajna zvestoba apostolov, ki se niso strašili mučeniške smrti, ko so spoznali resnico! Naj naša vera stalno prekvaša naše zemeljsko življenje ter ga usmerja v večno ŽIVLJENJE!

Potem bomo na velikonočno jutro ob vzklikih veselja cerkvene liturgije, naših pesmi in zvonov tudi mi polni sreče vzklikali: »To je dan, ki ga je naredil Gospod, radujmo in veselimo se ga!

Aleluja!«

V-ko.

IVAN CANKAR:

N E D E L J A

Iz tople, od rodovitne in blagodarne ljubezni spočite jesenske zemlje, iz mirno vzdramljene, otroškega pričakovanja polne noči je vzkliklo preslavno jutro. Meglé, ki so še leno dremale, so se vzdignile počasi iznad rosne ravní, so se nato pognale oblakoma proti nebu ter tam utonile v mladi luči. Tiho je vztrepetaló v čistém zraku, zaškriľo se je na pokošénih senožétih, v zlatem vejevju bukev, jelš in topolov. Tako je nedeljsko sonce oznanilo svoje kraljevanje.

Oznanilo ga je brez glasú. Od nikoder ni bilo ne pesmi ne vriskanja ne prazniške besede. Iz doline, s hribov in gričev so se pozdravljale in si odzdravljale bele cerkve; ali molčale so. Le z očmi, svetlimi, žalostnimi, so se spogledávale; in zeblo jih je, čeprav so bile od gorkega sonca obžarjene.

Po široki beli cesti, po stezah preko travnikov, po strmih klancih se vijó procesije vernih kristjanov. Veliko jih je, ker v potrem svojem srcu so željni molitve in tolažbe. Ali čudo za čudo: počasi gredó, tiho in

némo; ne besede ni, komaj da je plaho šepetanje. Glave klonejo globoko, trudno klonejo životi; še tisti so starci, ki imajo mladostna lica.

Gredó, gredó in si šepečejo naskrivaj:

»Ti, kaj praviš, zakaj je umolknila Marija na Hribu? Kaj je ni več?«

In oni drugi se s prezeblimi ustmi nagne k sosedu in mu reče skoraj brez besed:

»Mislim, da je Marija umrla, ker glasú ni od njé, ki nas je vselej tako lepo pozdravila!«

Nobene besede več, tudi plaho šepetanje je utihnilo.

Gruda molči, ta naša gruda, ki je prepevala kakor nobena nikjer in nikoli! Sladka, bratje, je bila njena pesem, saj ste je v nas dobrega in lepega, vse, česar se v dnu srca sramujemo in veselimo; bila je tista brezmejna, čista, materinska ljubezen, ki je pravo znamenje slovenske duše in slovenske zemlje. Ob lepem nedeljskem jutru, kadar so od holmov in hribov zapeli zvo-

novi, nam je bil korak lahek in prožen, li-
ca so bila sveža, oči so gledale jasno in ve-
selo, na ustnicah je bil smehljaj. In vsake-
mu je bilo takrat srce očiščeno, od jutranje
rose oprano, kakor da smo prihajali od
spovedi in obhajila. Ob tej blagoslovljeni
uri ni bilo nič zlega, nič temnega v nas;
bili smo verni otroci te zemlje, svoje ma-
tere, vredni njene lepote; z njo smo pre-
pevali in vriskali, z njo žalovali, govorili
smo z njo zvesto in odkritosrčno, kakor go-
vori otrok z materjo.

Praznik, poln pesmi in veselja, je bil na
nebu, na planinah, na polju in senožeti,
na belih cestah, kolovozih in klancih; in
bil je najlepši v naših srcih.

+

Milost božja, kaj se je primerilo v teh
silnih časih! Gruda molči, ta naša gruda,
ki je nekoč tako veselo in glasno prepe-
vala z nami! Ne gane se; nobena prošnja,
noben klic je ne vzdrami. Tudi nebesa
molčé; v vsej svetlobi svoji so ledena in
neprijazna. Gozd ne šumi več, tiho je po-
lje, škrjanci so obnemeli. Ta vesoljna ti-
šina je vsa prežeta z brezmočno žalostjo;
življenje ne sope več, vse je okamenelo,
mrtvo.

Oj, saj ni nedelja; véliki petek je, dan
trpljenja, kesanja in bridkosti! Nemi kle-
čé kristjani v tihi, temni cerkvi, trkajo se
na prsi, čela jim klonejo do mokrih tal.
In blede ustnice šepetajo trepetaje tiste
velike, čeznature ljubezni polne besede:

»Odpusti jim, saj ne vedó, kaj delajo!«

Pritajena, šepetajoča je ta molitev, ali
vendar je glasna, kajti ne zvona ni, ne or-
gel, niti ne ministrantovega zvončka. Za-
tó ne, ker je véliki petek za vernike in za
nevernike, od vzhoda do zahoda. Vdrugič

je bil križan Kristus; obsojeni od farizejev,
bičani in križani so bili z njim kristjani,
njegovi otroci.

Ko se je zgodilo to strašno povečanje
na Golgoti, se je nebo stemnilo, se je zem-
lja stresla v presilni grozi. In v to grozo,
v to noč je vriskaje planilo novo, svetlej-
še sonce; zagrinjalo stare zaveze se je pre-
trgalo od vrha do tal in evangelij je nasto-
pil svojo pot, da nese odrešenje od naroda
do naroda.

Vélikega petka je bilo treba za véliko
nedeljo; smrti Bogá samega je bilo treba,
da je zazvonilo in zapelo ponižanemu člo-
veku veličastno vstajenje.

Iz življenja gospoda Tensunderna

V župniji Ljube Gospe v Recklinghau-
sen-Ost na Westfalskem je nedavno slavil
70 let življenja velik dobrotnik Slovencev
v Nemčiji in Slovencev sploh č. g. Božidar
Tensundern.

Doma je iz Gronau (blizu nizozemske
meje) in je že zgodaj izgubil svojega očeta.
Mati je nadebudnega otroka poslala v
Münster, kjer je študiral in leta 1912 po-
stal duhovnik. Kot novomašnik je prišel
delovat v Gladbeck, pomembno središče
naših izseljencev rudarjev v Porurju. 15 let
jim je bil oče v telesnih in dušnih potre-
bah. Ljubljanski in mariborski škof sta ga
za njegove zasluge odlikovala s častnim na-
zivom duhovnega svetovalca svojih škofij.
Nastopajoči nacistični režim je veliko ško-
doval tudi našim rojakom Slovincem po
Nemčiji. Tako je moral tudi g. Tensun-
dern oditi iz Gladbecka. Prišel je v B.-Hö-
vel in tam ostal deset let, dokler ni bil ime-
novan za župnika v Recklinghausenu.

leležil se je petih svetovnih evharistič-
nih kongresov: v Kölnu, na Dunaju, v Chi-
cago (USA), na Filipinih v Manili in v
Barceloni v Španiji. Vedno se je rad pri-
družil slovenski skupini. S svojim znanjem
raznih slovanskih jezikov je naredil že ne-
šteto uslug našim ljudem.

Upamo, da ga bomo letos pozdravili na
svetovnem kongresu v Monakovem in mu
še ob tej priliki čestitali in mu zaklicali:
Na mnoga leta!

Dr. Kuhar o pokristjanjenju Slovencev

Rojakom v Angliji in tistim, ki znajo angleško, priporočamo nakup odlične knjige „Al. Kuhar, The Conversion of the Slovenes and the German-

Slav Ethnic Boundary in the Eastern Alps“. New York, Washington 1959. 231 strani. Cena 5 dolarjev.

Pisatelj je v knjigi podrobno raziskal tri središča, od koder se je krščanski vpliv pomikal med Slovence:

1. iz nemškega središča, ki je v začetku pošiljal irske misijonarje, ki so bili pravi nosilci Kristusove luči. To središče je pozneje zapadlo politični kratkovidnosti.

2. iz latinskega središča v Ogleju so prihajali vplivi do Drave. Po vsem tem ozemlju so se ohranili Slovenci še danes.

3. iz slovanskega središča v Panoniji pod vodstvom svetih bratov Cirila in Metoda. To središče je bilo popolnoma uničeno v dobi madžarskih navalov.

Blagoslovljene velikonočne dni

vam želijo vaši izseljenski duhovniki.

Veselo Ateľujo!

Veseli dogodki

Le poslušajte, kaj se vse ne pripeti raztresenemu tolmaču.

Prišel je k njemu Poljak s prošnjo, naj vrže na papir po francosko nekaj stavkov, ki naj bi predstavljali vzorec oporoke, po katerem bi notar vse končno veljavno zapisal in potrdil.

Drugi dan je bilo zaproseno narejeno in Jaronszek Jaroslav je odšel na sodnijo. Čez pet dni se Jaroslav zopet pojavi v tolmačevi hiši: „Gospod, zmotili ste se; pravzaprav ne zmotili, ampak dali ste mi slovenski prevod namesto francoskega. Vi najbrž prevedete vse najprej na slovensko, potem pa šele na francosko.“

Tolmač je zanikal in debelo pogledal, ko mu je Jaronszek dal slovensko pismo. Uganil je, da je zamenjal prevod z zasebnim pismom. Nič bi ne bilo hudega — sicer hudega v pravem pomenu besede ni bilo ničesar —, ako bi na sodniji ne bil nekdo, ki je bil slovenskega

rodu in razumel naš jezik. Ta je zbranim juristom prebral in pretolmačil čuden prevod oporoke, ki je takole izzvenel:

“Večno dragi in preljubi moj strinjič! Danes je nedelja, zato sem še posebno mislila nate pri sveti maši, ko sem se spomnila, kako si včasih tu doma lepo ministriral, zlasti pa, kako si neke nedelje padel po tleh z veliko mašno knjigo. Vrgel si jo Jožku — soministrantu — na glavo, da je milo zajokal in takoj zbežal izpred oltarja domov s črno bunko na glavi.

Živo se tudi spominjam, kako sva se ravno tisto nedeljo popoldne igrala „trgovino“ in si mi ti „prodal“ škatlo „biksa“ za čevlje, rekoč, da je čokolada. Toliko časa si me nagovarjal, da sem res s prsti zajela precejšen grižljaj te „slaščice“ in jo nesla med zobe. Ko sem jo dobro prežvečila, sem jo poslala v želodec, potem je bilo pa joj. Mene je bolel trebuh in čreva, ki so mi jih na vse načine izpirali, tebe pa še bolj zadnji del, ki je bil menda še bolj črn kot biks sam.

Gotovo se tudi spomniš, da je bila nekoč tvoja mama zelo bolna. Zaklali so ji kokoš,

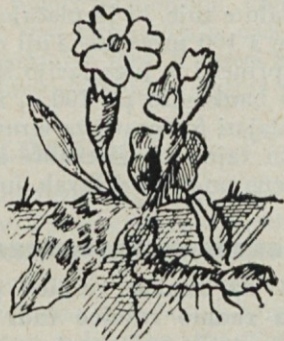

ki je osnažena ležala na mizi, pripravljena za v lonec. Ti si jo pa vzel in sva šla k veliki umazani luži, kamor si jo vrgel zato, da se bo okrog nje zbralo dosti žab. »En milijon žab bo prišlo,« si rekel, »vse bova polovila in jih spravila v panj za čebele, to bo oče gledal, ko bo videl lesti iz panja žabje krake namesto čebel.« Ti si zavihal hlače, jaz pa krilce in začela sva bresti po vodi za žabami. Da sva se z vodo »špricala« in bila v par minutah vsa umazana . . . druge besede ne bom zapisala, ker ni lepa . . . tega mi ni treba še posebej poudarjati. V takem stanju sta naju zagledala tvoj oče in moja mati. Takrat pa nisi bil samo ti črn, čeprav sem bila jaz pravzaprav nedolžna. Srce si pa imel dobro. Ko je teta potožila, kaj bo zdaj tvoja bolna mama jedla, ko si vrgel kuro v lužo, si nekoliko pomislil, potem pa molčé stekel v župnišče ter povedal, kaj se je zgodilo. Prosil si, naj ti dajo drugo kokoš, da boš za to tri mesece zastonj ministriral. Gospod so ti dali dvakrat večjo kokoš in zastonj.

Take, vidiš, si uganjal, ko si bil majhen in ker sem bila jaz vedno zraven, sem bila dostikrat zaradi tebe tepena. Pa nikar ne misli, da sem kaj huda zato. Oh, ko bi se hoteli ti zlati časi vrniti, pa čeprav bi jih morala še držati, nič za to!

S tem bom za danes končala, drugič pa kaj bolj resnega. Mnogo prisrčnih pozdravov tebi, ženi in otrokom pošilja tvoja nepozabna sestrična. —“

Tako se je glasil „slovenski prevod“ „poljske oporoke“. Pravniki na sodnji so se smejali, nasmejali ste se vi, bralci, in, čeprav prej v zadregi, se danes smeje tudi tolmač. — J. J.

Vipavska polenta

Naša uboga stara mati mora zjutraj zgodaj vstati. Preden sedem zazvoni, polenta se na mizi že kadi.

Vsi potem gremó na delo, tam na polju bo veselo. Prišla ur'ca bo deset, mati prinese polento spet.

Mati dali so povelje:
»Za kosilo bode zelje.
Da družina bo ‚kontenta‘,
mora biti še polenta.«

Oglasi se teta Pepa:
»Enkrat mora biti repa.
Da družina bo ‚kontenta‘,
zraven bodi še polenta.«

Mati nam takole pravi:
Kdor pri delu se postavi,
da prinesla mu za juž'no
bo pogačo dobro, pa koruzno.

Prišli trudni smo domov
pod naš ljubi rodni krov:
vetrič nas zvečer hladi
in polenta z mlekom nam diši.

Zložila: Micka Hladnikova iz Vipave.

Krop mu bo skuhala. — Zaročenka: »Ko me boš poročil, preljubi, boš videl v hiši ženo, ki zna dobro kuhati.« — »O, kakšna novica! Nisem vedel, da znaš tudi dobro kuhati,« odvrne zaročenec. — »Saj ne znam,« pravi ona, »ampak ko se bova poročila, bo šla moja mama stanovat skupaj z nama.«

»Spominček.« — Izak je umrl in njegov prijatelj Abraham Kahn pride k žalostni vdovi izrazit svoje sožalje. Ves ganjen začne: »Izak in jaz sva se zares prisrčno poznala in ljubila. Bi ne mogla dati česa, kar bi me spominjalo nanj, kak spominček ali podobno?« — Vdova ga pogleda in tiho pravi: »Spomin nanj? Samega sebe vam dam, poročiva se!«

Kaj je novega med nami?

SLOVENCI NA ANGLEŠKEM VOŠČIJO BRATOM IN SESTRAM PO ŠIRNEM SVETU BLAGOSLOVLJENE IN MILOSTI POLNE PRAZNIKE VSTAJENJA KRISTUSOVEGA.

G. Stanko Kavalar, ki drugače skrbi za rojake v sev. Franciji, se mudi sedaj na Angleškem ter obiskuje pred prazniki razne »slovenske« kraje. V teh dneh bo v Yorkshire in Lancashire. Ker je pa samo na »posodo«, se bo vrnil po Veliki noči spet v Francijo, kjer bi ga zelo pogrešali, ako bi kar na Angleškem ostal. G. Stanku smo iz

srca hvaležni za njegov obisk in želimo, da bi se dobro tu počutil.

Posestne spremembe in blagoslovi domov: Pecovi so se preselili iz Swindona ter so kupili novo hišo v Readingu. — Viktor Pivk in žena sta kupila »bungalow« v Mansfieldu (Woodhouse). — V zadnjem času sta bila blagoslovljena domova Leskovčevih v kraju Wroughton (blizu Swindona) in Krajskóv v Derbyju.

Novi begunci: Preselitev prve skupine (210) bo zaključena z Veliko nočjo. Po kratkem odmoru se bo začela nadaljnja selitev 500, kar je vlada odobrila. Vsem pa iz srca želimo, da bi se v tej deželi dobro počutili ter si kmalu uredili primerno življenje!

Iz domačih krajev

Ljubljanski škof msgr. Anton Vovk je bil v Rimu in je bil dvakrat sprejet v audienco pri sv. očetu. Pravi, da je bilo to srečanje s papežem zanj nepopisno doživetje. — 100 let je dočkala šolska sestra Evangelista Vogl v Mariboru. Je že 80 let redovnica. — 60 let je dočkal znani skladatelj Belokranjec Matija Tomc, sedaj župnik v Domžalah. — Podržavljenje stanovanjskih hiš se nadaljuje. Marsikdo bo moral sedaj plačevati najemnino za stanovanje, ki je njegova last. — Čebelarji v Križevcih v Prekmurju so imeli občni zbor društva. Ugotovili so, da tamkaj čebelarstvo nazaduje. — Beltinska predilnica se razvija v velik obrat. —

V Trstu je izšla 116 strani debela knjiga z naslovom »Nova tlaka slovenskega naroda«. Na podlagi uradnih izjav zgovorno kaže, kako slovenske kraje v današnji Jugoslaviji zapostavljajo in izkoriščajo. To

se godi v tako veliki meri, da je to naletelo na odpor celo med čistokrvnimi komunisti. Sedanji režim je ponujal baje velike denarje, da bi ta knjiga ne prišla na dan. Zato ima uvod opombo:

»Očitku, da bi ta knjiga mogla škoditi ugledu Jugoslavije, avtor odgovarja samo to, da resnica ne more škoditi nikomur razen tistemu, ki se je mora bati.«

Ako jugoslovanski državljani potujejo v tujino, smejo vzeti s seboj odslej za 18.000 dinarjev valute tuje, ki jo plačajo po uradnem tečaju s 100 procenti. Tuji državljani pa smejo prinesiti v Jugoslavijo samo 1500 dinarjev v bankovcih po 100.—, ni jim pa treba več dajati fotografij za vizume. — Jugoslovanska tajna obveščevalna služba, ki je razpredena po tujih državah, ima kratico JUTOS.

Ne samo, da znamo resnico povedati, ampak da znamo resnico tudi prenesti, to je poštenost.

CHARLEROI-MONS

Novi naslov stanovanja slovenskega duhovnika je: Charleroi, Place du Nord 23 (nedaleč od prejšnjega). — Tudi na sedanjo številko telefona ga ne morete več klicati, ampak na številko: 07/32.84.35, Charleroi.

Gripa je tudi ta mesec držala mnogo rojakov doma. Še dobro, da ni bilo kaj hujšega. Operacijo je prestal v kliniki Franc Meh iz Mont-sur-Marchienne. Prav tako je bil krajši čas v bolnici Franko iz Pirčeve družine v Ghlin-u pri Monsu. Spet je iskal zdravja v bolnici Lojze Munih iz Carnières. V rudniku je bil laže ranjen Štefan Jug iz Péronnes in se zdravi v bolnici Jolimont. Upokojeni rudar Johan Pušnik je tudi v bolnici in sicer v Anderlecht v Bruslju. Martin Mlekuž je še vedno v bolnišnici v Nivelles. Vsem tem in še onim, za katere nimamo poročil, želimo skorajšnjega ozdravljenja.

V Tertre so položili k večnemu počitku poznanega g. Valentina Kenda, ki je imel veliko kantino. Kakor toliko drugih rojakov, je tudi on odšel iz rodnega Bovca v svet, s trebuhom za kruhom. Tako je prišel tudi v belgijske rudnike. Prerana smrt ga je ugrabila svojim dragim. Naj počiva v miru! Preostalim iskreno sožalje!

V sanatoriju Marcinelle je za vedno zatisnil svoje oči upokojeni rudar iz Chate-lineau Alojz Derča, roj. v Retju (Trbovlje) 1898. Naj počiva v miru! Njegov pogreb je bil v Châtelineau No. 8.

Druge novice prihodnjč. Omenimo naj še, da se spet pripravljajo naši igralci na lepo in zanimivo igro, h kateri že sedaj pri srčno vabimo bližnje in daljne rojake.

LIEGE-LIMBURG

V mladi družini g. Jožefa in ge. Ivanke Kelhar v Zwartbergu so dobili krepkega prvorojenca, ki je pri sv. krstu dobil ime Ivan. Veselim staršem toplo čestitamo!

Naši bolniki: Dalj časa je bolehal g. Matisan Anton iz Eisdena. Pri Pirčevih v Eis-

denu so bili vsi bolni. Na bolje se je obrnilo zdravje skoro 85-letne gospe Ane Gašperič iz Waterscheja. K njeni bolniški postelji je po 36 letih prihital iz Amerike sin g. Anton. Fleretova mama iz Zutendaala ga. Marija se je morala podvreči težki operaciji. — Verjetno so še bolniki, za katere še nismo zvedeli. Vsem želimo, da bi ob velikonočnih praznikih doumeli visok smisel trpljenja in da bi, ako je božja volja, čimprej ozdraveli.

V Vuchtu je v Bogu dotrpel g. Pavel Kopruschak, rojen v Karpatih, sprog naše rojakinje ge. Gorišek-Brečko Terezije. Svojcem izrekamo toplo sožalje, blagega pokojnika pa se spominjajmo v molitvi.

Glede velikonočnega bogoslužja glejte posebno prilogo!

Slovenci na področju Liège-Limburg z društvi na čelu želijo vsem rojakom v tujini in v domovini vesele in blagoslovljene praznike Gospodove zmage nad smrtjo, lažjo, krivico in hudobijo!

PAS-DE-CALAIS

Kot vsako pomlad začne kliti novo življenje, tako naše duše v velikonočni skrivnosti Vstajenja Gospodovega začno z novim življenjem. Letos prihaja med nas č. g. Kunstelj, slov. misijonar iz Anglije, da bi vsem, ki so dobre volje, pomagal očistiti njihove duše in jih pripraviti na vreden prejem velikonočnega obhajila.

PROGRAM našega velikega tedna je: V Méricourt-Mines bo na cvetno nedeljo (10. apr.): ob 12.15 blagoslov vej (butaric) in zelenja, nato sv. maša. Na Vélíki četrtek (14. apr.): ob 17.00 večerna maša. Pred njo je od štirih dalje priložnost za spoved. Na Vélíki petek (15. apr.): ob 17.00 križev pot. Na Vélíki soboto (16. apr.): ob 17.00 blagoslov jedil in priložnost za spoved. Ta dan bo tudi na Fosse VIII. Vendin-le-Vieil ob 15.00 blagoslov jedil in priložnost za spoved. — Na Vélíki noč 17. apr. bo praznovanje Kristusovega vstajenja s sv. mašo na Fosse VIII, Vendin-le-

SLIVŠKOV MIŠKO praznuje Veliko noč v družbi z zajčki.

Vieil ob 8.45 h., v Méricourt-Mines pa ob 12.15 h.

Vsem milosti polne velikonočne dni!

Krščena sta bila v Armantierres (Nord): Anton Jožef Janez France Bizjak, v Méricourt-Mines pa Martine Kotar. — 5. marca sta si obljubila večno zvestobo v *sv. zakonu* Srečko Potrpin in Marija Dolinar. Naj vse spremlja blagoslov božji na njihovi življenjski poti!

Vsi, ki od tu mislite poromati v *Lurd* od 20.—28. junija, se zglasite pri svojih dušnih pastirjih. Pripravljenih je doslej že 26 romarjev.

PARIZ

SVETA MAŠA za Slovence je *vsako nedeljo* ob PETIH POPOLDNE v kapeli Montcheuil, 35 rue de Sèvres, Paris 6°, métro: SEVRES-BABYLONE.

Našo skupno mašo v nedeljo, 14. febr., smo opravili za pokojnega kardinala Stepinca.

Poroke: V zakramentu svetega zakona so si obljubili zvestobo: *Kranjec* Marijan iz Libušnjega, ki si je izbral za svojo življenjsko družico Furlančanko Ado *Caporale* iz Cevadada. — Franc *Penko* iz Ratezevega brda pri Zagorju na Primorskem in

Ivanka *Vovk* iz Zarečice pri Trnovem (ženina je pospremila k oltarju njegova mati, nevesto pa njen oče). Ciril *Mauric* iz Sv. Benedikta v Slovenskih goricah in Mira Zorka *Milolović* iz Nevidjanj pri Zadru. — Vsem želimo srečno zakonsko življenje.

Krsta: V krstni milosti sta bila prerोजना za člana svete Cerkve: Marija Terezija, hčerka Antona Golobica in Marte Kelenc, ter Katarina, hčerka Danila Dodic in Marije Delfar. Da bi vedno bili v srečo mladima slovenskima družinama in v ponos Cerkvi.

Žalovanje: Zna slovenska krojača v Parizu, gospoda *S u n č i č a*, žalujeta za svojimi starši: v decembru jima je v Križevcih pri Ljutomeru umrla mati, 1. marca letos pa oče. — Gospa *A n a T e r n a r* pa je 5. marca zgubila v Gornji Bistrici v Prekmurju svojega očeta. Vsem izrekamo iskreno sožalje!

V *Australijo* sta odšla *Sabec* Alojzij iz Rakulja pri Postojni in *Marcina* Stanislava iz Deskle pri Gorici.

Pri delu se je v petek 11. marca ponesrečil *Rosic* Friderik; padel je na stavbišču in si zlomil nogo. Z njegovo ženo Rozalijo upamo, da se bo noga kmalu zacelila.

ROMARSKI IZLET V LISIEUX: Na velikonočni ponedeljek gremo v Lisieux. Iz Pariza odidemo z vlakom (Gare St. Lazare) ob 7,47, zvečer pa se vrnemo v Pariz. Zadnji dan za prijavo je v nedeljo, 3. aprila.

BAR-LE-DUC (Meuse). — *Lavrič* Ivan, sin *Lavrič* Janeza in *Antonije* Turk iz Hriba pri Loškem potoku, je popeljal pred oltar domačinko *Christiane Pornot*. Obilo sreče!

LOIRET. — *Sveta maša* za Slovence bo na belo nedeljo, 24. aprila ob 10. uri v župnijski cerkvi v TIVERNON-u.

Vsi prijazno vabljeni! Kdor se želi okrepčati pri skupnem kosilu, naj se javi pri g. Martinu Jerebič.

V Lorris, kjer stanujejo nevestini starši, sta se *poročila* Karlo *Valenčič* iz Prema na Primorskem in Angela *Tratnjek*, rojena v Beltincih v Prekmurju. Poročil ju je č. g. Flis iz Pariza. Želimo vse najboljše.

NORMANDIJA—LISIEUX. — *Sveta maša* za Slovence bo na *velikon. ponedeljek* (18. aprila) *ob enajstih v Karmelu*. Priložnost za sveto spoved eno uro pred sveto mašo. Vsi Slovenci iz Normandije ste prijazno vabljeni; pridejo tudi Slovenci iz Pariza.

Kdor se želi pri skupnem kosilu malo razvedriti v prijetni slovenski družbi, naj sporoči ali *Vogrinčičevim* (Guillaume-Mesnil) ali *Zelkovim* (15 rue des Dunes, Lisieux). Bomo tudi kako domačo »urezali«!

LYON. — *Sveta maša* na prvo nedeljo v marcu je bila darovana za pokojnega škofa Rožmana in kardinala Stepinca in je bila udeležba tako od strani Slovencev kakor Hrvatov res lepa. Skupaj smo molili za naša velika pokojnika.

Naslov slovenskega duhovnika v Lyonu: Karel Kozina, 53 rue Auguste Comte.

NICE. — Po dolgem času smo zopet imeli svojo službo božjo: prvo nedeljo v marcu, ko nas je obiskal g. Čretnik iz Pariza, ki je daroval sveto mašo za škofa Rožmana in kardinala Stepinca.

Veseli smo tudi, ker smo takrat zvedeli, da imamo sedaj med sabo poleg p. Zupana (ki je vkljub svoji veliki zaposlenosti med Francozi našel čas tudi za nas) slovenskega kapucina p. *Jakoba Vučina*. Na eni strani nas je sicer zbolelo, ko smo izvedeli, da je zaradi nestrpnosti Nemcev na Koroškem (na žalost tudi nemških cerkvenih krogov!) moral pustiti delo med koroškimi Slovenci, na drugi strani pa smo zelo veseli, da je prišel prav med nas.

Prihodnja sv. maša bo na *cvetno nedeljo* (10. aprila) in sicer *ob petih popoldne, v cerkvi St. Barthélémy, 11 Montée Virenque*, kjer patra Jakoba lahko dobite vsak dan, zlasti pa vsako nedeljo popoldne.

Zakrament sv. zakona so prejeli: Milan *Galic*, ki je bil rojen v Lipoglavu pri Ločah, in *Krsek Anica* iz Zagreba, pa *Vilko Zumer* iz Ljubljane in *Kobal Marija* iz Gaberij pri Gorici. Obema mladina paroma naše čestitke!

V *Australijo* je odšla družina *Jožeta Kalčiča* iz Fabecev pri Ilirski Bistrici; žena je doma iz Knežaka, sin Stanislav pa se je ro-

dil v Antibes. — Iz Avstralije pozdravljata med drugim Berta in Lojzka Faletic, ki sta na sveto noč, pri povratku od polnočnice, bili poškodovani pri avtomobilski nesreči. Pa zdaj gre že dobro.

KORZIKA. — Pa naj še kdo reče, da Slovenci nismo junaki. Še »veliki« Hruščev se nas je ustrašil — kakor pred leti Tito — in smo nekateri zaradi njega tukaj, medtem ko se morajo nekateri drugi, zlasti v Parizu, pridno javljati na policiji. Je pač tako: kdor ima slabo vest, ne bi rad srečal koga, ki bi ga utegnil spomniti na njegove nelepe strani. Živela svoboda! Bomo videli, koliko zapadnjakov bodo Rusi poslali na Črno morje, ko bo Eisenhower obiskal Rusijo... Če pa diktatorji vidijo povsod velike strahove, imajo za to že razlog ali pa naj ostanejo doma, če se ljudi tako bojijo.

OB LUKSEMBURGU

Slovenci, slovenske družine! Če vaši *domovi* še niso *blagoslovljeni*, dajte jih blagosloviti v osmini Vélike noči ali, če vam ne bi bilo mogoče v tem času, od Vélike noči do Vnebohoda letos. Vaš dušni pastir bo k vsem, ki bodo za blagoslov zapisili, rad prišel in ustregel njihovi želji. Seveda ne zadošča zgolj blagoslov. Če hočemo, da bo resnično božji blagoslov v naših domovih, se moramo truditi po božji volji uravnati tudi svoje življenje.

Slovenci iz Moutiers in Giraumonta! Vam bo vaš dušni pastir še naknadno sporočil, kdaj boste imeli priliko za *velikonočno spoved* in tudi za sv. mašo.

Tudi pri nas *gripa* s svojim nezaželenim obiskom ni prizanesla. Mnogi so bili kar precej bolni. Sočustvujemo z *Jerebovo družino* v Audun-le-Tiche, ki jim je vzela malo vnukinjo.

T. D.

TUCQUEGNIEUX — MARINE

Ga. *Poljanškova* je bila od francoskih oblasti odlikovana z zlato kolajno za zasluge kot dobra in skrbna mati številne družine (11 otrok). Iskreno čestitamo! Njena hči Milka se je poročila s Slovincem g. Strmškom in odšla z njim za stalno v Ljubljano. Tudi njima želimo vse dobro. Dva mlajša Poljanškova Viktor in France raznašata

»Našo luč« in pridno strežeta pri slovenski službi božji. Zadnje čase se jima je pridružil tudi Slavko Čadež, ki je zelo ponosen na to novo službo.

Tudi *Selškova družina* je velika (7 otrok). Trenutno ima dva študenta na tehnični šoli v Nancy. Naš pridni Janko Jurda, gimnazijec, se tudi trudi, da bi naredil staršem čim več veselja.

»Našo luč« razširja pridno poleg omejenih družin tudi ga. *Tomčeva*, ki je sicer že priletna, a še vedno urna, živahna in za vse dobro vneta. Njena nečakinja gdč. *Klotilda Cibrova*, profesorica, se je te dni zaročila s francoskim inženirjem g. Alfredom Chambon. Rojakinji, ki dobro in rada govori slovensko ter je bila ena najboljših učenk našega izs. učitelja, kličemo: Bog daj srečo! Njenemu očetu, ki trpi zaradi rudarske bolezni, pa želimo, da bi se mu zdravstveno stanje zboljšalo. J. J.

LUKSEMBURG

Slovinci iz Luksemburga! Na velikonočni ponedeljek 18. 4. bo spet ob 1/2 5 pop. sv. maša v mestu Luksemburg na istem kraju kot o Božiču. Od 4. ure dalje imate priložnost za velikonočno sv. spoved.

OB NEMŠKI MEJI

Iz naše pisarne v Merlebachu:

† Č. g. SILVESTER SKEBE

Prišlo je žalostno sporočilo od doma, da je 1. febr. umrl v domovini naš nekdanji dragi izseljenski duhovnik g. *Silvester Skebè*. To nas je še toliko bolj zadelo, ker so naši rojaki leta 1959, ko so bili doma, z veseljem pripovedovali, da so govorili z njim, da se dobro počuti in dobro izgleda. Novica se je takoj raznesla po vseh naših kolonijah in tako je razumljivo, da je bila cerkev v nedeljo 28. 2. polna kot ob največjih praznikih. Sv. mašo zanj je daroval podpisani, hvaležni rojaki so prejeli zanj sv. obhajilo. Slišali smo kratek oris njegovega življenja, delovanja in trpljenja. G. Skebe je spoznal takoj, kako velike važnosti je petje naših lepih pesmi v tujini za nas same in za domačine. Poleg cerkvenega zbora je imel zbor 80 slovenskih otrok, s katerimi je žel krasne uspehe, kjerkoli je nastopil.

V oni dobi so bili težki časi za naše rudarje. Vedno in vedno so se vrstile nove liste odpuščenih rudarjev. Z vso svojo silno energijo se je zavzel zanje, tekal od urada do urada, da so bili naši rojaki zopet sprejeti na delo. Bil je silno dobrega srca. Ko so prihajali k njemu po pomoč, si je večkrat šel izposodit denar, da jim je pomagal. Žal tega mnogi niso razumeli in so mislili, da dobiva milijone od direkcije.

Bil je tu vedno slabotnega zdravja. Gospodarji, kjer je stanoval, so mi pravili, da je večkrat bljuval kri in ga včasih po dva, tri dni ni bilo iz sobe.

Veseli smo bili, ko smo zvedeli, da ima spet svojo župnijo na Lipoglavu (na Dolenskem). Tja so ga šli naši rojaki obiskat, tam so ga videli veselega, zadovoljnega. Umrl je komaj 60 let star sredi svojih župljanov. Pokopali pa so blagega duhovnika v Hinjah, njegovem rojstnem kraju. Prepričan sem, da bi prišla vsaj delegacija hvaležnih rudarjev na njegov pogreb, če bi pravočasno zvedeli za njegovo smrt. Tako pa smo tu, kjer je njegovo zdravje zelo opešalo zaradi naporenega, težkega dela izselj. pastirovanja, darovali sv. mašo zanj, molili, peli žalostinke in darovali sv. obhajilo zanj. V naših srcih bo nepozabno zapisan kot veliki dušni in telesni dobrotnik rudarjev, pravi ljudski duhovnik, čast kat. Cerkve in čast našemu narodu!

*

V naši okolici zvoni neprestano mrličem, pa vendar je zadnja ura odbila samo dvema od naših. Dne 18. februarja je v koloniji Bruch nesrečno končal svojo življenjsko pot *Miloš Milosavljević*, dne 1. marca pa je bil cerkveno pokopan v Freyming-u *Franč Lavrič*, rojen v vasi Gradiška pri Litiji, star 75 let. Obema želimo večni mir in pokoj!

Komaj je sonce „dobilo“ večjo moč, je že začelo novo življenje v naravi. Zvončki so že začeli oznanjati pomlad, *mali otročiči* pa so razveselili svoje starše: *Silvester* svojega očeta *Jožefa Gabršek* in mamico *Frančiško*, roj. Žohar. Dete je bilo krščeno 14. febr. v Merlebachu. Pri Materi božji z Brezij v Habsterdicku sta bila krščena 28. 2. *Damijan Anton Rehar* in teden dni pozneje *Albert Marijan Torkar*. Prvi je razveselil očeta *Rehar Ivana*

in Marijo Tatjano, roj. Bavčar, drugi pa očeta Danijela Torkar in mater Štefko, roj. Rehhar, ko je prišlo tretje dete v družino. V Freyningu je mala Suzana razveselila družino *Friedrich-Brudar*.

Vsem — tudi nenaznanjenim — želimo vso srečo! Prav zdaj (8. 3.) smo v Merlebachu krstili še malo Cassandro Werner, hčerko Otona Werner in Jožefe Uhan iz Creutzwalda (vsi iz Amerike, Detroit, Michigan).

Jezus, prijatelj otrok, naj vas vse vodi v življenje!

Zavedajoč se važnega trenutka, so pred oltarjem *sklenili sv. zakon*: v cerkvi v Merlebachu dne 22. 2.: Pleša Mijo in Prša Ma-

SLOVENSKI AVTOMOBILISTI!

Ko kupujete ali prodajate avto,
ko hočete zamenjati gume,
ko je vaš avto treba umiti ali namazati,
ko žejen zahteva bencinske pijače,
se obrnite na

ESSO SERVICE

JARNY, 11 Avenue de la Republique,
Meurthe-et-Moselle,

kjer Vam vsak dan postreže

FLORIJAN MOČILNIKAR

rija, oba iz kraja Gornji Kosin na Hrvatskem; dne 26. 2. (tudi v Merlebachu) Čopi Oskar in Hildegarde-Marta Grabarek; v kapeli Neuland v Creutzwaldu pa dne 22. 2. Anton Bastjančič in Sonja Jäger. — Močna vera v življenju vam bo dala najtrdnejšo oporo v zakonu, zato molite in prihajajte v cerkev tudi naprej!

40-letnico poroke bosta 20. aprila praznovala g. Anton Jakopinā in Ana, roj. Režek, stanujoča v Merlebachu. Podpis g. Jakopina sem vedno videl pri Rafaelovi družbi v Ljubljani, ko ni bilo v Merlebachu nobenega izseljenskega duhovnika (leta 1934) in je v imenu Društva sv. Barbare in drugih izseljencev zahteval, naj Rafaelova družba posreduje, da pride čimprej zopet slovenski duhovnik v Merlebach. Gospa Jakopinova pa je bila zvesta pevka slov. cerkvenega zbora prav od začetnih let, do-

kler je le mogla! Zato obema čestitamo k 40-letnici poroke ter se jima prisrčno zahvaljujemo za vse, kar sta dobrega storila slovenskim duhovnikom, pri bogoslužnih opravilih in s tem vsem našim rojakom! Pri sv. maši, darovani v zahvalo, bomo na dan 20. apr. prosili Vsemogočnega, naj jima podeli še veliko let in veliko svojega blagoslova!

Spet spominjamo na *romanje v Habstredick*: zaradi nedelje, ki bo 1. maja, bo romanje na binkoštni ponedeljek s sporedom, kot je bil objavljen v 3. štef. »Naše luči«.

Za *potovanje v Lourdes* se dogovarjamo sedaj z brati Poljaki, ki odidejo k Materi božji meseca julija. Prihodnjič natančneje!

Za lepe *velikonočne praznike* je že obljubil č. g. Anton Dejak, izseljenski duhovnik iz Aumetza, da bo prišel sem pomagat od tihe do cvetne nedelje, jaz pa grem pomagat v njegovo okolico od cvetne nedelje do velikega četrta. Natančno bo sporočeno v krajevnih časopisih kot vsako leto!

Za praznike prav lepō vabim vse rojake k sv. spovedi, k svetemu obhajilu, da odložimo breme greha in zadihamo v svežem zraku lepe pomladi in lepih velikonočnih praznikov!

V želji vsem prav srečne Aleluje bomo praznovali Veliko noč: prvi dan v Merlebachu ob 10. uri, na velikonočni ponedeljek pa zopet v Creutzwaldu ob 9. uri! Na veselo svidenje!

Izseljenski duhovnik

Stanko Grims,

24 rue N. Colson, Merlebach (Moselle).

OBERHAUSEN (okolica)

Krsti: Februar je letos v Porurju odkrito oznanjal prihod pomladi. Na marsikaterem vrtu je vzknilo že novo življenje, ozelenelo je celo nekaj grmičkov. Tudi v naših mladih slovenskih družinah se je videlo, da gremo nasproti sončnim dnevom. Dva krepka fantiča sta že ob prihodu na ta svet dokazala, da se

dobro počutita v „gospodarskem čudežu“ Zapadne Nemčije. Njune trditve dokazujeta s 4,8 in 5 kg teže na prvi dan starosti. Da jima ne bo dolgčas, bo skrbela deklica, ki bo ponosna na svoja mlada letnika.

Vse tri novorojenčke nismo le z veseljem sprejeli v slovensko izseljensko družino, pač pa tudi že prijavili v božje kraljestvo po sv. krstu. Prvi izpit za bojovníke Kristusove sta oba fantiča fantovsko zavestno in molče prestala. Deklica pa je pri tem velikem doživljanju ohranila svoj temperament. Po vsej verjetnosti bo cerkvena pevka, kajti že pri prvem obisku hiše božje je napolnila svete prostore z visokimi sopranskimi glasovi.

Krstili smo novorojenčke: Marijana Šterman, sinčka Stanka Šterman iz Svetinj pri Ljutomeru in Veronike, roj. Bolčević, iz Trnovskega vrha pri Ptuj, 21. febr. Franka Kranjc, sinčka Franceta Kranjc iz Ljubljane in Lieselotte Marije, roj. Heinen, iz Duisburga, 28. februarja. Oba krsta sta bila v St. Josefhospital v Sterkrade. Deklico Mileno Pate, hčerkico Janeza Pate iz Mirne peči in Marije, roj. Šmit, iz Sv. Miklavža pri Laškem, pa so prinesli h krstu 28. febr. v Herz-Jesu-Kirche v Sterkrade.

Srečnim staršem iskrene čestitke, malčkom pa obilo zdravja za telo in dušo!

Poroke v februarju ni bilo nobene. Pa ne mislite, da tu ni fantov, ki bi se za pust mogli odrezati z mlado nevesto! Fantov je na pretek. Tudi dobrih in poštenih korenin ne manjka. Le dekleta ne pridejo in ne pridejo preko Karavank. Žalostne ždijo po Prekmurskem, Štajerskem, Gorenjskem in Dolenjskem na oknih ob luninem svitu in se jezijo nad brezsrčnimi oblastmi, ki jim ne privoščijo potnega lista. Tudi fantje stiskajo pesti in z „nabitimi možnarji“ mrko gledajo proti Bonnu.

Smrtna nesreča: Sredi februarja se je v Hambornu smrtno ponesrečil *Odo Ivančič*, doma v Kobaridu na Primorskem. Pokopan leži v Hambornu, Abteifriedhof. Naj počiva v miru!

Romanje: Slovenski dušnopastirski urad v Essenu je 21. februarja priredil romanje k Mariji v Neviges. Udeležili smo se ga tudi Slovenci iz Oberhausena. Kraj leži okrog 40 km od Oberhausena in 20 km južno od Essena. Le-

pa okolica, pokrita z gozdovi in vijugastimi cestami, nas spominja na našo lepo domovino. Zato ga bomo Slovenci iz Porurja vedno radi obiskali in tam priporočili svoje zadeve nebeški Materi. — To romanje je bilo res lepo doživetje. Imeli smo skupno sv. mašo ob pol petih popoldne in nato pete litanije. Naše Marijine pesmi so napolnile Marijino svetišče, da so tuji kar gledali. Lepo je bilo tudi, da je nekaj romarjev prejelo sv. zakramente. — Meseca maja bomo šli zopet k Mariji v Neviges.

*

PRIPRAVA NA VELIKO NOČ:

1. *Hilden:* Na cvetno nedeljo, 10. aprila bo v kapeli bolnice na Walderstraße (34-38) od pol petih popoldne prilika za velikonočno sv. spoved. Ob pol šestih bo prav tam sv. maša s slovensko pridigo. Pridite vsi Slovenci iz Hildena in Mettmanna ter okolice, da se tako dobro pripravite na Veliko noč!

2. *Repelen/Meerbeck:* Na tiho nedeljo, 3. aprila, bo v Repelenu od pol petih popoldne naprej prilika za sv. spoved, nato pa bo ob pol šestih sv. maša s skupnim sv. obhajilom, Na veliki petek bo pa v farni cerkvi v Meerbecku od 10. do 11. dopoldne prilika za sv. spoved za tiste, ki ne bodo mogli priti v Repelen na tiho nedeljo.

3. *Köln/Pulheim:* Prilika za velikonočno sv. spoved bo v farni cerkvi na veliko soboto, 16. aprila, od 15.—16. ure popoldne. Za Slovence iz Neuss/Rhein pa bo prilika za sv. spoved v cerkvi St. Quirinus v Neussu prav tako na veliko soboto od 17.—17.30 ure.

4. *Oberhausen:* Slovenci iz Oberhausena se bomo zbrali na veliki petek ob 15. uri popoldne v kapeli St. Josefhospital v Sterkrade in se v molitvi in pridigi spomnili Kristusove smrti na križu. Počastili bomo tudi sv. križ. — Kdor količkaj čuti ljubezni in hvaležnosti do Odršenika, bo to uro rad posvetil spominu našega odrešenja. — Po čaščenju sv. križa bo prilika za sv. spoved.

Na veliko soboto bo ob 11. uri dopoldne v Sterkrade, Herz-Jesu-Kirche (kjer stanuje slov. duhovnik), blagoslov velikonočnih jedil.

ESSEN (okolica)

To pot smo imeli le en *krst*, a še ta je bil podeljen v smrtni sili. Mala Julijana, hčerka Pavla in Ivane Galin iz Altenessena, je bila krščena doma, tik preden je izdihnila svojo nedolžno dušico. Rodila se je lani 23. dec., umrla pa je 23. 2. 1960. Pokopali smo jo 25. februarja na altenesenškem pokopališču. — Hvala Bogu, da je še pred smrtjo bila sprejeta za božjega otroka! Kakšna nesreča, če bi umrla brez krsta!

Zopet se je vzelo nekaj parov. Saj je pustni čas kot nalašč za *poroke!* Vse je veselo, pomlad prihaja, novo življenje se prebuja v naravi. 27. 2. sta se v župni cerkvi St. Thomas, Essen-Bergeborbeck, poročila Alojzij Cvirn iz Dolenjega Leskovca pri Brestanici (Rajhenburg) in Nada Kink iz Lokev. — Dan pozneje sta si pred oltarjem obljubila zvestobo Dominik Knafelj iz Bučke in Frida Ferko iz Grada. Poroka je bila v St. Johann, Altenessen. — V isti cerkvi sta se 5. marca zvezala za vse življenje Mirko Vogel iz Mežice in Christel Blochberger iz Essena. — Na isti dan in prav tam sta izrekla svoj »da« Franc Praznik iz Ruš pri Mariboru in Erika Schulz iz Essena. — Kot vidite, nam novih parov ne manjka. Najbolj srečna nevesta bo, kot zgleда, Erika Schulz, saj bo vse življenje imela — praznik, Praznik Franca! Ta tudi ostalim novoporočencem želimo vse življenje prazniško razpoloženje v zakonu in družini!

*

Najveselejši dogodek tega meseca pa je bil brez dvoma — 70-letnica našega staroste, g. duhovnega svetnika *Božidarja Tensunderna*, župnika v Recklinghausenu. Obhajal jo je čil in zdrav ter vedrega razpoloženja. Zjutraj dne 23. 2. je s svojimi župljani obhajal svoj praznik v župnijski cerkvi, čez dan pa sprejemal poslanstva brez konca, ki so mu hodila čestitak t prazniku. Tudi Slovencev ni manjkalo. Tročlanska delegacija mu je v znak hvaležnosti izročila 4 knjige Zbranih del slovenskega pisatelja Ksaverja Meška, pri mizi pa mu zapela nাপitnico. (O življenju in delu g. jubilanta lahko berete na drugem mestu).

Mimogrede omenimo, da se »Rodni grudi« kljub popravkom še sedaj ni posrečilo jubilantovo ime pravilno zapisati. En-

krat stoji Tausend, drugič spet Tensunderen, kot n. pr. v letošnji febr. številki. Davno, preden je bila »Rodna gruda«, je g. Tensundern že skrbel za Slovence in se iz ljubezni do njih naučil našega jezika, ki ga bolje obvlada kot »Rodna gruda« — nemška imena! G. jubilar je tako naš, da vedno govori: »Mi, Slovenci« in podobno. Iz ljubezni do nas se podpisuje Božidar in ne nemško Theodor! — Slovenski list pa še njegovega imena ne zna napisati! Škoda!

Važno *opozorilo staršem*. — Dogaja se, da naši starši odlagajo s krstom otrok. Šele čez mesec, dva ali celo pozneje ga prijavijo. Izgovarjajo se, da čakajo na prihod stare mame ali tete iz domovine. Ali pa pravijo, da botra dobiti ne morejo. Ta izgovor je resnejši. Vendar naj bo povedano, da je otrok lahko krščen, če kljub iskanju ni bilo moč botrov dobiti.

V februarju smo imeli dve slovenski *poroki*. V farni cerkvi sv. Kornelija v Heerlerheide sta se poročila dne 20. 2. gdč. Tini Strman in g. Karel Taschauer. V isti cerkvi sta si obljubila zvestobo dne 25. 2. gdč. Sonja Domevšček in g. Franc Podbevšek. Mladima paroma želimo veliko božjega blagoslova in vso srečo na življenjski poti.

Novi grobovi. — Bog je poklical v februarju k sebi dva naša rojaka. 15. 2. je umrl g. *Matija Kavš* iz Schaesberga in v Heksenbergu je za vedno zatisnil oči *Matija Zupančič*. Naj počivata v miru in naj jima sveti večna luč!

Naši bolniki. — Resno je zbolel in prejel svete zakramente g. Anton Antlej iz Hoensbroeka. Zdaj mu je že dobro! Enako je prejel sv. zakramente g. Mihael Smode iz Hoensbroeka. G. Frelih iz Brunssuma je še vedno na istem. Vsi drugi bolniki, o katerih smo pisali v zadnji številki »Naše luči«, so na najboljšem potu do zdravlja. Tudi vsi slovenski bolniki, ki so imeli gripo, so se pozdravili.

V zadnji številki smo poročali o *volitvah v društvih*. Zdaj moramo omeniti še nov odbor v Društvu sv. Barbare v Lindenheuvel-u.

Drugo nedeljo v februarju je bil izvoljen sledeči odbor: predsednik: g. Ivan Kropivšek; podpredsednik: g. Anton Kropivšek; tajnika: g. Stanko Rebršek in S. Hansen; blagajnika: g. Theo Lammers in g. Anton Kropivšek; zastavonoša: g. Anton Muha in g. Franc Ložnik; preglednika: g. Stanko Kropivšek in g. Vinco Novak. Volitve Zveze društva sv. Barbare pa so bile prvo nedeljo meseca marca v Hoensbroeku. Izvoljen je bil naslednji odbor za leto 1960: predsednik Anton Kozole, podpredsednik Ivan Banič, tajnik Pepi Drenovec, blagajnik Franc Selič. Preglednika: Ivan

Kropivšek in Mihael Železnik. — S tem so vsa naša društva dobila nove odbore, ki bodo vodili naše ustanove v tem letu. Pri mnogih društvih je bilo kar težko dobiti odbor. Mnogo starejših rojakov je resno bolnih in ne morejo izvrševati službe, ker je zanje le pretežko. V nekaterih primerih pa je mogoče tudi malo pomanjkanja smisla za našo slovensko skupnost.

Naj bi leto 1960. naša društva utrdilo, povečalo in jim dalo novega zagona v delu za slovenski narod v tujini. To so naše iskrene želje!

POIZKUSI:

Zima

*S bladno rokó
poboža goró,
poboža doline,
veselje vse mine.*

*Ptičke molcé ...
Kako tudi ne,
saj zima nemila
je cvetke umorila!*

*Mucek to vé,
da mrzlo je že.
K peči se uséde
in pesem si préde.*

*„Psiček hov ... hov ...
zdaj moram domov,
drugače me čaka
le zmrznjena dlaka!“*

*Fantje na vas',
predpustni je čas,
ki mnogo obéta,
nam srca skup' splétal se pomlad
vrnila ...*

*Moje srcé
tuđ' mrzlo je še.
Bo zima minila,
Lojze Stegel, Francija*

Pomlad

*Zapustila nas starka je zima ...
Mlada, vesela pomlad je prišla:
posula je s cvetjem gozd in ravan,
pozdravila starca pod lipico tam.*

*Zbudila je vrabčke, liščke, siničke,
priklicala z daljnega juga lastovičke;
mali metuljčki so od veselja zaplesáli:
„Pomlad je spet tu!“ so v uho nam
zašepetali.*

*Jožica Muha,
Holandija*

Zanimivosti

OTOK ROŽ

Tako bi lahko imenovali otok Bali v Malajskem otočju. Prebivalci strastno ljubijo rože, mlado in staro se krasi z njimi. Pokrajina je kakor en sam rožnat vrt.

Ko je bil neki Evropejec pred leti tam, se mu je pripetilo tole: Tik pred vasjo, v kateri je bival s svojim slugom, nekoč srečata ženo z veliko košaro cvetja. Pred njim je šlo več starejših ljudi in otrok. Žena je dajala zastoj vsakemu mimoidočemu po en cvet, tako tudi temu Evropejcu in njegovemu slugi.

Ko jo ta vpraša, zakaj deli rože in zanje ničesar ne zahteva, je odgovorila: »Glej, moj vrt je poln cvetja. To mi je Bog podaril, da z njim razveselim tudi one, nimajo rož.«

LJUDJE POSTAJAJO VEČJI

Tako so dognali pred časom statistiki. V Ameriki so merjenja pokazala, da so sedanjí otroci do 3 centimetre večji kot njihov prejšnji rod.

Učenjaki si belijo glave in stikajo za vzroki tega nenavadnega pojava. Nekateri trdijo, da je prehrana dandanes izdatnejša in življenje naravniješe. Mladina goji

več športa in ljubi zrak in sonce. Drugi spet pa menijo, da povzročajo pospešeno rast razmerno mrzlejša leta zadnjih desetletij. Ljudstva vročih zemeljskih pasov ostajajo, kakor je splošno znano, sorazmerno manjše postave.

HUMOR IZZA ŽELEZNE ZAVESE

Neki romunski zobozdravnik je ves dan imel v svoji ordinaciji veliko posla. Zmujen in slabe volje pride zvečer domov in potoži ženi, kako naporno je izdiranje zoba skozi nos.

»Skozi nos?« vpraša žena vsa začudena.

»Kako sploh prideš na to?«

»To je edini možni način,« odgovori mož. »Kajti dandanes se pri nas noben človek več ne upa odpreti ust!«

* * *

»Madame!« reče nameščenelec Ivan voditeljici neke tovarne, ki je bila vedno nekako slabe volje. »Jaz bi bil rad popoldne prost, da bi šel v opero.«

»Kaj ti pade v glavo, mene imenovati ‚madame‘?!« — je vzklikala voditeljica. »Imenovati me moraš ‚tovarišico‘! Ali ne veš, da je izraz ‚madame‘ iz kapitalističnega sveta in se v tej tovarni ne sme uporabljati?! Katero opero pa bi pravzaprav rad šel gledat?«

»Tovarišico Butterfly!« se Ivan kratko odreže.

VEČERNA OTROŠKA MOLITEV

V imenu Oččeta in Siřna in Svetega ř Duha. Amen.

Moj Bog, řal mi je, da sem greřil. * řal mi je zato, ker sem z grehi zasluřil Tvojo kazen; * posebno pa mi řal, ker sem razřalil Tebe, ki si moj najboljši Oče in vse ljubezni vreden. * Trdno sklenem, da Te ne bom veã řalil. * Pomagaj mi po Gospodu nařem Jezusu Kristusu. Amen.

O Jezus, blagoslõvi me, * odpusti grehe moje; * po svoji ljubi Materi * me sprejmi v Srce svoje.

Naj v Tvojem svetem varstvu spim, * v ljubezni Tvoji se zbudim * in v zadnji uri milost daj, * da pridem k Tebi v sveti raj.

Vse dobro starřem vraãaj, * v nebesih jim poplaãaj. * In vernih duř usmili se, * da bodo Tebe gledale. Amen.

Kje so tiste
ptiãke moje...

Kje so tiste ptiãke moje,
ki po zraku letajo,
ki po zraku letajo,
pa men' veselje delajo?

Kje so tiste rořce moje,
ki po vrtu cvetejo,
ki po vrtu cvetejo,
pa men' veselje delajo?

Kje so tiste rib'ce moje,
ki po vodi plavajo,
ki po vodi plavajo,
pa men' veselje delajo?

Kje so tiste svetle zvezde,
ki na nebu svetijo,
ki na nebu svetijo,
pa men' veselje delajo?

Kje so tisti . . .
ki smo vãasih skup . . .
ki smo vãasih skupaj b'li
in lepe pesmi pevali?

NAŠA LUČ

?

Ali
uganeš?

(Rešitev prihodnjič)

REBUS

LJUBLJA E 100 SLOVENEČ" i = .
Glavnom

PRAVOKOTNIK

1	2	3	4	5	6	7	8	9

Besede pomenijo navpično: 1. najbolj zdrava pijača, 2. število, 3. slovansko drevo, 4. moško ime, 5. strupena žival, 6. prevozno sredstvo, 7. kar je nad nami, 8. slovansko žensko ime, 9. del obraza. — V prvi vrsti vodoravno (od leve na desno): praznik v pomladnem času.

PET UGANK

1. Kdaj je človek brez glave v hiši? — 2. Kako pišeš suho travo s črkami? — 3. V katerem kraljestvu ni nobenega tatu? — 4. Katera žival je najmočnejša. — 5. Katera žival se sramuje po smrti?

REŠITEV UGANK

iz prejšnje številke NL:

Rebus: Petelinje petje. — Enačba: X je: Golica. — Kaj je to: Spanec.

Mož (ko se vrne domov, zelo natrkan): »Stara, nehaj že vendar enkrat zmerjati! Dovolj sem že kaznovan s tem, da te dvakrat vidim!«

V šoli. — Nenadoma je prišel v razred šolski nadzornik. »Izprašujtel« pravi učiteljici. Ta začne izpraševati: »Janko, povej mi, koliko je štiri manj dva.« — Janko ne zna. Stoječ za hrbtom učiteljice, mu hoče nadzornik pomagati, dvigne roko ter pokaže dva prsta. — Janko se oglasi: »Gospodična učiteljica, gospod nadzornik bi šel rad ven...«

Hudo zdravilo. — Zdravnik vpraša ženo: »Kako se počuti sedaj vaš mož?« — »Gre na bolje, gospod doktor.« — Zdravnik: »Pijavke so mu pomagale, kajne?« — Žena: »Oh, gospod doktor, ta je bila zares huda. Prvo je s težavo pogoltnil, ostalih pet sem mu pa morala ocvreti.«

Hladnokrvnost. — Zgodila se je železniška nesreča. Vlak je zavozil v drug vlak in razbil zadnji vagon. Strežaju nekega Angleža je odtrgalo obe nogi. Ko so gospodarju sporočili novico, je rekel: »Prinesite mi ono nogo, v katere hlačnici je ključ mojega kovčka!«

Bolnik (za železno zaveso) pride ves sključen k zdravniku in toži: »Gospod doktor, ne morem več niti hoditi. Strašno me boli zvezda.«

Zdravnik: »Kaj vas boli?«

Bolnik: »Zvezda!«

Zdravnik: »Pokažite, kje čutite bolečine.«

Bolnik: »Tule, tule, gospod zdravnik.«

Zdravnik: »To je vendar križ! Križ vas boli.«

Bolnik: »Že — ampak pri nas — križ ni dovoljeno reči!«

Ko sem videla svojega moža, kako si je šival gumb, sem mu rekla, da nima nprstnika na pravem prstu.

»Že vem,« mi je odgovoril mož, »moral bi bi biti na tvojem.«